

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Foroseo cxxxix

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

Cosma et Damiano

marib liberantur et ante p:esidem statuuntur. Qd
p:ses p: siderans ait. Per dcos magnos maleficis
vincitis: q: to: mcta: p: tenitis et mare sopitis. Do:
cete ergo me beccyra maleficia: et in noie dei adri
am sequar vos. Et hoc dicto statim duo democes
affuerunt et eū grauissime in facie ceciderunt. Erille
damas dixit. Depco: vos o boni viri: vt pro me
addm vestrū oretis. Quib: o: atib: p:tinuo demo
nes discesserunt. P:ses aut dixit. Uidentis qualis
aduersus me dij indignati sunt: q: eos relinquere
cogitabam. Jam ergo deos meos vos no patiar
blasphemare. Tunc eos in igne copiosum iactari
p:cepit. Is tñ eos nil lesit qn poti flama. p:silij longe.
et mil:tos de astantib: interemit. Jubetur ergo
in ecclae suspedi. Sed ab angelo ipso custodierte
fatigatis ad modum in cedendo ministris an p:sidez
deponuntur illesi. Tres igit fr̄es in carcere fecit re
cludi. et cosmā et damiani crucifigi. et a pplo lapi
dari. Sed in suos lapides redibat auctores. et q: plurimos vulnerabat. Tunc p:ses furore repletus
eductis tribus fratrib: et statib: iuxta crucē iussit
cosmā et damianū supra crucē a quatuor militib:
sagittari. Sagitte vero puerse plurimos vulnera
bant: sed sanctos martyres no ledebār. Uides au
tem p:ses in oibus se p:pus. vloq: ad mortē angu
stiarus: oēs quinq: fr̄es fecit sil decollari. Memo
res aut xpiani verbī qd dixerat sanctus cosmas:
ne in vnu sepeliretur. cogitabat quō vellet marti
res sepeliri. Et ecce subito camelus aduenit et hu
mania voce p:clamans sanctos in uno loco sepeli
ri p:cepit. Passi sunt sub diocleiano qui cepit cir
ca annos dñi. clxxxvij.

B Rusticus quidam
cum post labo: ē messis in capo agro ore dormiret
serpens in eius ventrē ingressus est. Eungilans
autē cum nichil sentiret domū rediit. et sero facto
grauiissime torqueri se sensit. Voces igit miserabi
les emittebat. et sanctos dei cosmā et damianū in
sui auxiliū inuocabat. Sed cū dolo: sp:increceret.
ad ecclesiā sanctoz martirū p: fugit et ibidē eo sub
ito dormiente serpens sicut p: os ei intrauerat sic
exituit. Vir quidā longe p:fecturus: sanctis mar
tiribus cosme et damiano uxorem suam cōmenda
uit dās ei signū cui p:tin: deberet annuere si aliquā
eam vocaret. Post hoc aut sc̄ess sigyū diabol: qd
ei marit: dederat se in boiem transfigurauit et si
gnū viri offerēs dixit. Vir tu: ab illa ciuitate me
misit ad te: vt ducam te ad eum. At illa adducere
formidans ait. Signum quidē agnosco sed q: san
ctis martirib: cosme et damiano cōmendata sum
sup cox altare michi iura: et securā me duces. et

tunc p:tinus p:ficiscar. Ille aut p:tinuo vt dicerat
sibi iurauit. Secuta ergo eū cum ad quendā locū
secretū venissent: voluit eam de tumēto diabol:
p:cipitare vt eā occideret. Qd illa sentiēs exclama
uit. Deus sanctoz cosme et damiani adiuua me.
Uobis eī credidi et secura sum eū. Confessum aut
sancti cū multitudine dealbatoz ibidē affuerunt et
eam liberauerunt. Diabol: vō statim euanuit. Et
dixerunt ei. Nos sum: cosmas et damianus quoū
iuramēto credidisti. ideoq: festinauit: venire in
auxiliū tibi. Felix papa attau: sancti gregorij
in honore sanctoz cosme et damiani nobilē eccliaz
rome p:struxit. In hac ecclia vir qdā sanctis mar
tirib: seruiebat cui cācer vnu crū totū p:sumps
rat. Et ecce dormiente illo sancti cosmas et damia
nus de uoto suo apparuit. vnguēta et ferramenta
scū portat. Quoꝝ vn: alteri dirit. Ubi carnes ac
cipein: vt abscisa carne putrida locum vacuū re
pleam. Tunc ait alter. In cimiterio sancti petri
ad vincula hodie ethiops recens sepult: est. De
illo ergo affer vt huic suppleam. Et ecce ad cimi
teriū p:perauit. et coxā mauri artulit. p:cedentesq:
coxā infirmi loco ei: coxā mauri inseruerunt. et pla
gam diligenter vngentes coxā infirmi ad corpus
mauri mortui detulerunt. Eungilans aut cū se sine
dolor: et sensisse manū ad coxā apposuit. et mil:lesio
nis inuenit. Apponentesq: candlam cū in cruce
nichil malū videret: cogitabat an nō ipse q: erat is
alius alter esset. Rediēs aut ad se p: gaudio de
lectulo. p:silij. et quid in somnis viderat et qualis
sanatus fuerat omnibus enarravit. Qui p:cti ad
tumulum mauri miserunt et coxam mauri p:cessaz
et coxam predicti viri loco illius in tumulo pos
tam repererunt. Passi sunt autem circa annos dñi
clxx sub diocleiano.

De sancto foroseo crrix

H oseus ep̄s cui: historiā beda scripsisse
creditur. dum oī virtute et bontate pol
lerer. ad extremū venies sp̄m emisit. Ut
dens quoq: duos angelos ad se venientes. et eius
animā deferentes. tertium vero armatū scuto cādido
et gladio fulgureo se p:cedentem p:spexit. Deinde
demones clamantes audiuit. Precedam: et an fa
ciem. ejus bella p:moueam. Cum ergo p:cessissent
puersi iactabant in cū ignita iacula. Sed angel
p:cedēs scuto ea suscipiebat. et p:tin: extinguebat.
Tunc demones angelis opponentes dixerunt. Oca
losos sermones sepe dixit. et ideo illesus nō debet
p:frui vita beata. Quibus angel. Nisi principalia
vicia p:tra eū p:trulerint: ppter minima nō p:bit.

De sancto

Tunc dixit eis demon. Si iustus est deus: homo hic nō saluabit. Scriptū est ēm. Nisi pueri fuerint. et efficiā sicut puli: nō intrabitis in regnū celoz. Lui angelus excusans ait. Intelligētiā in corde habuit: sed p̄suētudo hominū p̄citavit. Lui demon. Sicut accepit malū ex p̄suētudine. ita accepit vindictā a supno iudice. Sanctus angel⁹ dixit. Judicemur aī deū. Pr̄chātare angelo aduersarij territi sunt. Tūc demon dixit. Seru⁹ q̄ scit voluntatē dñi sui et nō facit: plagis vapulabit multis. Lui angel⁹. Quid em̄ iste de dñi sui volūtate non implevit? Et demon. Dona iniquoz recepit. Lui angelus. Credidit q̄ vnuquisq; eoz penitētiā egisset. Demon dixit. Ante debuit p̄bare p̄nitētiē p̄seuerantiā: et sic fruct⁹ suscep̄. Angelus r̄ndit. Judicemur aī deū. Sed demon succubuit. Iterū aut̄ ad bellandū surrexit dicēs. Usq; nunc deū existiabam⁹ veracē q̄ oē delictū qd̄ in terris non purgatur se in eternum puniturum promisit. Hic ergo homo quandā vestem a quodā v̄surario recepit. nec de hoc punitus fuit. Ubi est ergo iustitia dei? Lui angel⁹. Silete q; occulta dei iudicia ignoratis. Quādiu em̄ speral penitētiā: comitaf hominē diuina misericordia. Demon r̄ndit. Sed null⁹ hic locus est penitētie. Lui angelus. Profundita tem iudicioz dei ignoratis. Erit etenim. Tūc diabolus tam grauiter cū p̄cussit: vt postmodū vite restitutus sp̄ p̄cussionis vestigiū retineret. Arripiētes em̄ demones vnu de his quos in ignibus torquabant. ipsum in eum iactauerūt. qui ei⁹ hume-

Foroseo

155

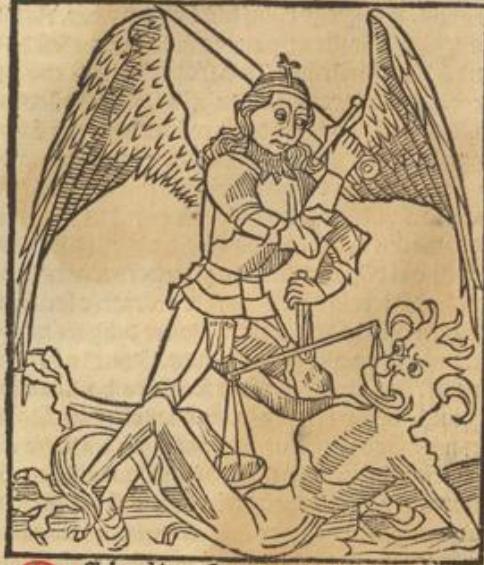
rum maxillamq; incendit. Cognouitq; hominem q; ille erat cui⁹ vestem accep̄. Dixitq; angelus. Qd̄ incēdisti arsit te. Si em̄ hui⁹ viri in peccatis mortui donū non accep̄isses: nec pena in te ardēret. Et hāc p̄cussionē p̄mittēte deo p̄ receptione vestimenti illi⁹ p̄cep̄it. Alter aut̄ demon dixit. Ad̄ buc restar illi angusta porta vbi illū sugare poterimus. Dilige p̄ximū tuū sicut reipsum. R̄ndit angelus. Vir iste in p̄ximos suos operat⁹ est bona. Aduersarij r̄ndit. Non sufficit hoc: nisi etiā si cut seipm̄ dilexerit. Lui angelus. fruct⁹ dilectionis est bene opari: q; deus reddet vnicuiq; scđm opa sua. Dixitq; demon. Sed q; verbū de diligen do nō implevit damnat⁹ erit. Pugnante turba nefanda. sancti angeli vitorēs fuerūt. Dixit iterum demon. Si deus iniquus nō est. et verbi illi⁹ trans gressio ei displicet. iste penaz expers n̄ erit. Pro misit em̄ seculo ab enūciare: ecōtrario seculum dilexit p̄tra id qd̄ dictū est. Nolite diligere mundum neq; ea que in mūdo sunt. Sanct⁹ angelus r̄ndit. Non sibi ea que sunt seculi sed hoībus indigentib⁹ dispensanda dilexit. Diabol⁹ r̄ndit. Quali cungo modo diligatur p̄tra p̄ceptum diuinum est. Vlictis aduersarij rursus diabol⁹ ad callidas cō uertitur accusationes dicēs. Scriptū est. Si non annuntiaueris iniquo iniquitatē suam: sanguinē ei⁹ de manu tua requirā. Hic nō annūciauit. digne p̄tōbus penitentiā. Sanctus angel⁹ r̄ndit. Qn̄ auditores despiciūt verbū. lingua doctoris loqui p̄repeditur dū videt q̄ p̄dicatio audita despicitur. Unde p̄udētis est dū nō est loquēdi t̄ps noscere. In omni vero p̄tradictione demonū p̄euālida nimis extitit pugna: donec iudice dño triumphatibus angelis. deuictisq; aduersarij. immensa claritate vir sanct⁹ circūfusus est. Un⁹ aut̄. vt beda restat. ex angelis dixit ei. Respice mundum. Respiciensq; vidit vallem tenebrosam et quatuor ignes in aere aliqb⁹ spacijs a se distantes. Dixitq; ei angel⁹. H̄i sunt quatuor ignes q̄ mūdū succēdunt. Un⁹ est signis mēdaciū. cū hoc q̄ ab enūciare diabolo et omnib⁹ pompis ei⁹ in baptismo hoīces pmiserūt: minime implet. Scđs cupiditatis. cū mūdū diuītias amore celestii preponūt. Tercius est dissensionis: cum anīos p̄ximoz in supuacuis rebus offendere nō formidat. Quart⁹ impietatis cū infirmiores expoliare et eis fraudē facere p̄ nichilo ducit. Deinde illi ignes app̄opinquātes in vnu redacti sūt. et illi app̄opinquabāt. Timēs q; angelo dixit. Dñe ignis michi app̄opinquat. Lui angelus. Quod nō accēdisti nō ardebit in te.

De sancto

Michaele

Ignis enim iste secundum merita operum hominum singulos examinat. Nam sicut corpus ardere voluntate illius circa ita etiam ardebit per debitam penam. Tandem ad proximum reducitur est corpus plangens quod eus mortuum estimabatur. Ille autem aliquando tempore suscepit et in bonis opibus laudabiliter vitam finivit.

Be sancto michaele **cxl** **A**

Michael interpretatur quis virdens. Et quanto natus sicut ait gregorius mire virtutis habet agitur michael mitti probetur. ut ex ipso actu et nomine detur intelligi quod nullus potest facere quod facere poterit deus. Et idcirco eidem michaeli multa que sunt mire virtutis attribuuntur. Ipse enim ut daniel arrestatus in tempore antichristi surget. et pro electis tanquam defensor et protector astabit. Ipse cum draconem et angelis eius pugnauit. et ipsum de celo cunctis victoria fecit magnam. Ipse cum diabolo de mortis corpore altercatus est: eo quod diabolus eius corpore aderet. Voluit ut ipsum pro deo iudeorum populus adoraret. Ipse sanctorum animas recipit et in paradisum exultationis perducit. Ipse olim princeps fuit synagoge: sed nunc constitutus est a deo in principem ecclesie. Ipse ut dominus plagas egypciis intulit. mare rubrum diuisit. populum per desertum duxit. et in terram promissionis introduxit. Ipse inter sanctorum acies angelorum signifer Christi habetur. Ipse ad dominum imperium antichristi existentem in monte oliveti propter occidere. In voce ipsius archangeli michaelis mortui resurgent. Ipse crucem clausos lanceam et coronam spinam in die iudicij perfrabit. **B**

Michaelis archangeli sacra solennitas secundum apparitionem dedicatio. Victoria et memoria. Apparitione ipsius angeli multiplex est. Prima quia in monte gargano apparuit. In appulianis est quidammons nosse garganum: iuxta cuius templa dicitur. Anno autem domini ccxv. in predicto tempore sponio erat quidam vir nosse garganus quod secundum quosdam libros a monte illo nomen accepit. vel a quo mons ille nomen accepit. Qui ouium et boum infinita multitudine pollebat. Cum autem circa predicti montis latera pasceretur. Contigit quedam thaurum alios relinquere. et vertice montis permanere. Cum domum alijs redirentur non redirentur. collecta domus multitudo famulorum per deum queque regens. ipsum tandem in vertice montis iuxta hostium cuiusdam speluncem inuenit. Permutus itaque cur soliuagus incederet: mox in ipsum sagittam rostrata direxit. Sed statim velut a vento retrotra ipsum qui iecerat repellit. Turbat super hoc dies. episcopum adiunxit. et super tam stupenda ipsum regnunt. Qui triduanum ieiunium eis inditit. et a deo querendu esse admonuit. Quo precioso sancto michaeli episcopo apparuit. Sciatris hominem illum voluntate mea suo telo esse peccatum. Ego enim sum michael archangelus qui locum hunc in terris incolere tutumque seruare statuens. hoc volui. probare indicio. ipsius me locum inspectorem esse atque custodem. Statimque episcopus atque ciues cum processione locum adeunt. et ingredi non possumentes ordinis prelatoribus insistunt. Secunda apparitione est quae circa annum domini ccxv. accidisse describitur. Nam in loco quo tumba dicitur iuxta mare. vi milibus ab urbe abriacensi michaeli episcopo predicte cunctis apparuit iubens. ut in predicto loco eccliam posset eretur. et sicut sit in monte gargano ita et ibi in memoria sancti michaelis archangeli celebraret. Cum autem episcopus de loco in quo eccliam posset eretur dubitaret. ab ipso edocebat ut ibi posset eam faceret ubi thaurum a latrombus absconditum inueniret. Iterum de loci amplitudine dubitans inde modum in amplitudine statuere quantum videret thaurum in circuitu pedibus intruisse. Due autem rupes ibide erant quas nullatenus virtus humana mouere poterat. Tunc michaelis cumdatur viro apparuit precipies ut ad predictum locum accedat et ipsas rupes remoueat. Duo accedentes tam facile rupes mouit ut nichil breve ponderis videbatur. Edificata igit ibide eccliam de monte gargano parrem pallium quod sancto michaeli super altare posuit. et parte marmoris super quo stetit ad suam eccliam derulerunt. Cum vero ibide aquae penuria patuerent. monitu angelicis quoddam foramine in quoque